

[Stinus.]

mål. Jeg skal da ikke lægge skjul på, at det blandt regeringspartierne er det radikale venstre, som har presset mest på for at få fastsat et tidspunkt for anerkendelse af Nordvietnam, for det kan da kun være tidspunktet, der er uenighed om. Udenrigsministeren har oven i købet, senest igen i debatten i dag, understreget, at Danmark allerede har ydet Nordvietnam en faktisk anerkendelse.

Det, det nu drejer sig om, er altså spørgsmålet om optagelse af diplomatisk forbindelse med Nordvietnam. Herom har folkettinget flere gange udtalt sig i enighed undtagen med hensyn til tidspunktet, hvor det hidtil har været regeringens standpunkt, at tiden ikke var inde på grund af fredsforhandlingerne i Paris. Det radikale venstre har accepteret denne opfattelse. Jeg har i øvrigt adskillige gange fra denne talerstol kunnet fastslå, at det radikale venstre går ind for, at Danmark skal optage diplomatisk forbindelse med alle faktisk eksisterende stater, herunder naturligvis Nordvietnam. Jeg kan kun stærkt beklage, at dette endnu ikke er blevet dansk politik.

I anledning af det socialdemokratiske forslag må vi i dag spørge, om der siden den 18. marts, da vi sidste gang drøftede dette spørgsmål, er sket noget afgørende nyt, så afgørende, at spørgsmålet om optagelse af diplomatisk forbindelse med Nordvietnam må betragtes som en hastesag, for det er jo det, der sker i dag. Det mener vi ikke der er. Offentliggørelsen af Pentagonpapirerne har bragt afsløringer af, hvordan skiftende amerikanske regeringer har vildledt både USA's egen befolkning og verdensoffentligheden, når det drejer sig om, hvordan USA blev stadig dybere involveret i Vietnamkrigen. Det er rystende læsning og tragisk for alle, der har noget tilovers for USA. Det eneste opmuntrende i den forbindelse er den fri amerikanske presse, som med offentliggørelsen har levet op til en fri presses ansvar. Det skal ikke glemmes, at dét også er USA.

Pentagonpapirerne er chokerende læsning, men papirernes afsløringer kan ikke være afgørende for vor stilling til optagelse af diplomatisk forbindelse med Nordvietnam, og det mener hr. Per Hækkerup heller ikke. En sådan diplomatisk forbindelse bur-

de have været etableret for længe siden, på et tidspunkt, da den ikke kunne opfattes som mishag eller det modsatte over for nogen regering, nemlig på det tidspunkt, da en socialdemokratisk udenrigsminister optog diplomatisk forbindelse med Sydvietnams regering.

Det radikale venstre mener, at Danmark skal optage diplomatisk forbindelse med Nordvietnam, ikke som en demonstration mod USA's politik — der er mange andre måder, hvorpå vi stærkt kan tilkendegive over for USA, at vi er imod USA's politik i Vietnam — men fordi Nordvietnam opfylder alle de betingelser, som Danmark normalt stiller i tilfælde af oprettelse af diplomatisk forbindelse. Vi mener, at Nordvietnam bør inddrages i det internationale samkvem. Vi mener, at det tjener Danmarks interesser at optage diplomatisk forbindelse med Nordvietnam, og på samme måde som vi ikke finder, at optagelse af diplomatisk forbindelse skal bruges som en mishagsytring mod tredjelandets politik, finder vi heller ikke, at frygt for at genere USA skal holde os tilbage fra at anerkende regeringen i Hanoi.

Af hr. Per Hækkerups indlæg i går synes det at fremgå, at det er socialdemokratiets opfattelse, at vi ved at oprette diplomatisk forbindelse med Nordvietnam vil fremme fredsmulighederne. Denne opfattelse deler vi ikke. Efter radikal opfattelse ville vi dog heller ikke skade dem, selv om det måske kan diskuteres, hvorvidt vi ved at optage diplomatisk forbindelse med regeringen i Hanoi nu ville styrke de kræfter i USA, der ønsker fred, eller høgene.

Der foreligger altså ingen ny situation på grund af offentliggørelsen af Pentagonpapirerne. Heri synes hr. Per Hækkerup jo også at være enig. Men efter radikal opfattelse foreligger der med hensyn til anerkendelsestidspunktet en ændret situation med den norske udenrigsministers udtalelse for få dage siden om, at der i oktober vil blive fremsat forslag i stortinget om norsk optagelse af diplomatisk forbindelse med Nordvietnam. Det radikale venstre ønsker ikke, at Danmark skal stå alene i Norden med den opfattelse, at tidspunktet endnu ikke er inde, og vi opfordrer derfor regeringen til at optage drøftelser med den norske regering om udviklingen på baggrund af kontakten